

delige Forbringere, som kunne være bekvemme for Administrationen, men som ikke tilstede nogen som helst nærmere Lempelse. Det er en farlig Maade at ville sætte Lovforslag igjennem paa.

Ligesom der med Hensyn til Havnene vistnok vil blive Spørgsmaal om en detailleret legislativ Bearbejdelse som Grundlag, for hvilken der da maatte forelægges Oplysninger om Enkeltighederne, saaledes er her ogsaa et Spørgsmaal, hvor det heelt muligt ved nærmere Overveielse vil vise sig rigtigt ved Lov i visse mindre Tilfælde at give Ministeren den Bemyndigelse, som han nu fordrer ganske i Almindelighed. En saadan begrænset Myndighed er det f. Ex. netop som i Lovudkastet er vedtaget, der hvor der handles om et Landdistricts Afstillelse fra en Kjøbstad. Men den høitærede Minister har ikke meddeelt os en saadan Overfugt over de forskjellige Forhold, der her kunne møde; han har ikke, saavidt os bekjendt, foretaget en saadan Bearbejdelse; han har i ethvert Tilfælde ikke meddeelt os detaillerede Oplysninger om disse Forhold, som dog let maatte kunne staffles tilveie. Han har i Hensyn til en nu formeentlig Regjeringen tilkommende Myndighed fordret et absolut Herredømme over alle disse Spørgsmaal; det er i mine Tanker urigtigt. Hvis man kom til en nærmere Bearbejdelse af dette Forhold, saa kan det gjerne være, at nogle af de mindre Spørgsmaal egnede sig til en administrativ Afgjørelse, men saaledes, som Sagen for Tiden foreligger, hævder jeg ligeoverfor den høitærede Ministers Uttringer den Paastand, at en saadan Myndighed, som han fordrer ved dette Lovforslag, ikke tilkommer ham for Tiden, og det kan ikke i saa Henseende benyttes som det mindste Modbeviis, at der har fundet en Afgjørelse Sted, som et eller andet Amtsraad ikke billigede, naar det dog har underkastet sig den trufne Afgjørelse. Det er jo aldeles ikke oplyst, hvilke Midler man har forsøgt at benytte mod Ministeriets Bestemmelse; man veed ikke nærmere, om hvilke Tilfælde der handles; det er Noget, som slet ikke er oplyst. At en Minister, for at komme til Maalet, hugger igjennem, om jeg saa maa sige, og at han til Skyende og Sibst sætter sin Villie igjennem, det er jeg langt fra

at misbillige; det kan være meget hensigtsmæssigt, men det beviser ikke, at han har absolut Ret i det paagældende Tilfælde, hvis de Vedkommende ville forfølge deres Modstand til det Yderste. Men have vi først vedtaget en saadan Lov som denne, saa have vi aldeles overgivet Sagen til Ministerens Afgjørelse. Er det constitutionelt rigtigt? Og kommer der Tilfælde, hvor de Vedkommende ere urimelige, saa lad det blive til Gjenstand for en nærmere Behandling. Det vil da vise sig, om de forskjellige Tilfælde kunne ordnes, og om de mindre Forhold kunne udsøndres, i hvilke der kan finde en Afgjørelse Sted alene ad administrativ Veie. Men Reglen, som den her staaer, er efter mit Skjøn altfor omfattende, altfor meget lempet efter Bequemmelighedshensyn.

Indenrigsministeren: Jeg troer dog ikke, at det med Føie kan bebreides mig, at jeg ikke har søgt at løse den Opgave at træffe særlige Bestemmelser for de mindre og de større Forhold paa dette Omraade, eller at jeg ikke har fremskaffet tilstrækkelige Oplysninger til at bedømme henholdsvis disse to forskjellige Arter af Forhold, da jeg ikke har den fjerneste Tvivl om, at samtlige disse Forhold bør ordnes paa den af mig foreslaaede Maade. Det maa dog nærmest staae til dem, som formene, at der kan være Noget, der taler for at ordne de større og de mindre af disse Forhold paa forskjellig Maade, at fremsøge eller i alt Fald at indkræve saadanne Oplysninger, hvorpaa de troe at maatte støtte Forslag derom. Jeg har, mig bevidst, ikke hitret Noget, som kunde forståes saaledes, at jeg vilde ønske at see de nu bestaaende Tilfælde af Fællesskabet brudt. Det forekommer mig, at det, som Udvalget har foreslaaet, i ethvert Tilfælde er uantageligt, idet det efter min Opfattelse er utilstedeligt at henvise alle disse Spørgsmaal uden Undtagelse under eet til Afgjørelse ved Lov. Følgen deraf vil blive, at ligeledes en Mængde andre Spørgsmaal maatte blive staaende fuldstændigt aabne eller ogsaa henvises til Afgjørelse ved Lov. Jeg gav f. Ex. vide, hvorledes den Minister eller de Ministre, der ere interesserede derti, skulde kunne afgjøre Spørgsmaal om Opførelsen af